

честні образы изображаваме, и боголюбивши цѣлюваме. Не почитаме шаровете и дрѣвеса та, но видя и лица та на оныя сваты на кой то са образы те: и катѣ влязиме ко сваты те цѣрквы Божіа, и на сваты те неговы, и погляднеме на нѣхны те образы, мнѣме зашто живи съ насъ стоатъ, и побуждаваме да подражаваме нѣхно то богоугодно житіе: при това и не прѣсты и малки вопрѣемаме ꙗко нѣхъ чюдеса, кой то имъ са дадени ꙗко Божіа та благодать: и чрезъ нѣхъ освѣщаваме, и просвѣщаваме дѣхомъ.

Ѣр. Чѣдимсе, и не вѣрваемъ да дава Богъ своимъ та благодать на образы те, дѣто са на стѣны те и на дѣски те написани, кой то са нѣкога ходили, и дѣмали.

С. Ёй, на сваты те свои и живы и мѣрты тѣмъ благодать Богъ дава: заради това кажѣ ми, коѣ предпочтеніе имаше прорѣческа та милоть*) Иліина ꙗко ѣліссѣа; зашто на мѣртва та милоть даде Богъ своимъ та благодать, а ѣліссѣа жива ѡстакѣ; понеже съ неѣ поразѣ, и раздвои Іордански те стрѣи, и преидѣ по сѣхо коѣ то безъ неѣ не можѣ да стѣри: Моисей кога чюдодѣйствоваше въ землѣ та ѣгѣпетска, немѣ Богъ не даде сила да творѣ чюдеса, но на жѣзвлъ а, съ кой то катѣ оударѣ; раздѣли воды те на чернѣе мѣре: и дрѣги оужасны правѣ чюдеса. Такѣ скѣнь свидѣнѣа, ковчѣгъ о, катапетасма та, жѣзвлъ о Аарѣоновъ, кадѣлница та на завѣтъ а Гдѣнъ, скрижали те на завѣтъ а, стѣмна та, въ коѣ то стоѣше манна та, и прѣчаа, Тѣмъ всѣчки те вѣщи не вѣха ли вѣщѣственны, и бездѣшны, и направены съ рѣще чловѣчески; и какѣ то нимъ Богъ даваше своимъ та благодать. и чрезъ нѣхъ тоѣкъ чюдодѣйствоваше, такѣ и сегѣ на моцѣи те на наши те сваты, кой то ты мѣрты вмѣнѣвашъ, и честны те образы (Ікѣны): кой то Ідолы именѣвашъ, даде Богъ Божѣственна та своимъ благодать, и чюдодѣйствѣа ꙗко начѣла, и ѡще чюдодѣйствѣа, и мы вѣрни те катѣ глѣдаме ꙗко нѣхъ выкаеме те чюдеса, оудивляваме: и непрѣстѣннѣ имѣа да чюдодѣйствѣатъ до скончаніе мѣра. Рѣкѣмъ си ꙗко своѣ то си безѣчество, зашто не трѣбе чловѣцѣи те сваты да ги кѣкаме, акъ и да са по Бѣзѣ поживѣли: но слѣшай великѣи прорѣкъ Давѣдъ велѣгѣлшъ на всѣчки що дѣма: „Дивенъ Богъ во сватыхъ своихъ Богъ Ісраѣлевъ [псалм. ѣс. ст. лѣ.] и Богъ прославляемъ въ совѣтѣ стѣихъ, велии и страшенъ ѣсть, и прѣчаа)

Ѣр. Акъ са тѣмъ работы такѣ, катѣ що дѣмашъ ты, зашто намъ Богъ не заповѣда: да написѣваме образы те на наши прорѣцы и правѣдны, и на дрѣгите те, кой то мѣ благоудѣиха прѣжде законѣа, и въ законѣа, но самъ намъ допѣсти това да правѣте.

С. Слѣшай, да ти кажа: Вѣе ваши те правѣдны и звѣхте, прорѣцы те съ каменѣ побѣхте, Исѣаа съ Трѣѣнъ претрѣхте, и словеса та мѣ не щѣахте ни ко оуши те си да ги вмѣстите: ꙗко ѡгненный а стѣлпъ, и ꙗко ѡблакъ а, дѣто ки се іавѣи,

*) Ѣвча кожа или шѣва.